

Točí se točí

Petr Lutka

Točí se točí kola ve mlýně.
Točí se točí já jsem v tom nevinně.
Točí se kola voda vzduchem
padá a já tomu mlejnu ukazuju záda.

A v tom mlejne žila překrásná dívka a já ji měl tuze a tuze moc rád,
měla krásný oči a černý vlasy, jenom jednu radu, že nechtěla mi dát.

Nechtěla mi dáti ani políbení, nechtěla mi dáti ani hubičku.
Proto jsem jí musel, proto jsem jí musel, proto jsem jí musel t opit v rybníčku.

Když se dcera domů dlouho nevracela, její otec mlynář o ní starost měl,
poslal za ní mládky, kouknout se co dělá poslal za ní mládky, a by za ní šel.

Když tam mládek přišel, zrovna topila se, její ručka bílá o pomoc prosila,
pomocť jí však nemoh, kosa byla ostrá jeho mladý čelo brzo trefila.

Když se mládek s dcerou dlouho nevracely, přišel se sám mlynář, po dcerušce ptát.
Když ho kola mlýnský na prach rozemlely, řekl jsem si hochu, mu síš na cestu se dát.

Točí se točí kola ve mlýně. Točí se točí já jsem v tom nevině.
Točí se kola voda vzduchem padá a já tomu mlejnu ukazuju záda.